

વીઠલ ગીતાવળી

અથવા

ગોવીંદ-ગીત. ૪૭૫૭

ભાગ ૧ લો.

૪૭૫૭

જેમાં

અલાદોન, ખુદાદાદ, ચતરા, હામાન, ખકાવળ,
શાકુતલ, કનક-તારા અને પૃથુરાજ વગેરે
જેલોમાં ગણાતા ગાયનામાંથી ચુંટી કાઢેલી લોક
પસંદ રાગ રાગણીઓમાં ઇશ્વરી સ્મરણના
ગાયના

રચીને છપાવી પ્રગટ કરનાર

વીઠલદાસ પરશોતમદાસ

આ પુસ્તક સને ૧૮૯૭ના ૨૫ માં કાયદાપ્રમાણે રજીસ્ટરકર્તું છે.

મુદ્રા

શ્રી રાધકીંગ સ્ટાર પ્રીટીંગ પ્રેસ.

પ્રસ્તાવના.

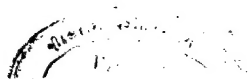
આ ગીતાવળીનું લઘુ પુસ્તક હું તમારી શેવામાં રજુ કર તે પહેલાં થોડાક બોલો લખી જણાવવાની રજા લઉં છું અને ઉમેર છે જે તેને માટે મને જરૂર લાગે કરશે.

અમનેના સુચ શોખીન જણો, ઠાણા નાટકોના ગાયનો ગાવાં કરતાં. આ લઘુ પુસ્તકમાંની ઈશ્વરી સ્મરણની તરેહ તરેહની રાગ રાગણીઓ માર્ગ પુરી થશે, એજ પુરતું છે. માટે નજતા પુર્વક વિનંતી એ છે જે આ પુસ્તક માંહેલા ગાયણોમાં અશુદ્ધિ, અચવા તો કાંઈ 'નજર ચુક' માલમ પડે તો તેને માટે તમે સન્મુખ પ્રથમ સેવા બળવેલી સમજી મને દરગુજર કરશે એવી આશા હું રાખું છું.

વીડલદાસ, પરશોતમદાસ દયાળભાઈ.

જાજે કલમ—આ પુસ્તકની કૉપી (લખાણ) લખી આપવાને મારા મિત્ર બટ દેવપ્રસાદ શીવપ્રસાદ, (સાતે મૈત્રીક બ્રાહ્મણ) એમને તો પડી છે તે માટે આ ઠેકાણે હું તેમનો ઉપજ્ઞર આપું છું.

V. P.

વીઠલ ગીતાવળી

અથવા

ગોવીંદ-ગીત.

૧

રાગ—રાજાન્દર રીમજીમ જીમજીમ.

જગતેશ્વર દેવસેવ પુન્ન્યમાન ઠનનનન
રામ લક્ષ્મિવર કાઠાન શ્રી વીઠલેશ તુંજ—જગતેશ્વર
રામધુમ રામધુમ હમેશ તનમન માંહી,
તુંજ સેવ અમ નિત કરચું રે,
નામ તુંજ હરક્ષણુ અમેરે ગાઈએ
શ્રી મણુ દેરાવા સ્મરણુહા, સ્મરણુહા સ્મરણુહા
નીત કરીએ સ્મરણુહા,
ખટપટ છોડી ખટપટ કહે વીઠલ વહારતું કર,
હું મણુ જગ કરતા—જગતેશ્વર.

૨

પંડર પુરના શ્રી વીઠલ નાથને સ્તુતી.

રાહ—કયા સોહાયે રંગેજી ભારારંગ.

કેવા

પંડરપુર

વંદી

પંડરપુર—કેવા

નાથ, ઇચ્છીએ મોક્ષ ગતીરે બહાલા
 એટલી અરજ અમારી સુણતું પંડરપુર—કેવા
 કરેણા સાગર પાયે લાગીએ બહાલા
 સાહયે સદા હમને થજે પંડરપુર—કેવા
 વીંડલ, હું જન્યું એટલું બહાલા
 મનના મનોર્થ દેજે નાથ પંડરપુર—કેવા.

૩

રાહ—દુરદુર ઓનારી નાકારી આજારી આજારી દુર દુર.

પાપી—માનમાનમાનમાન આધારઃ છેમુજ
 તુંપર આઠારજાણુ જાણુ—માન.
 દે નહિ મુજને દુઃખ ઇશ આજ્ઞા પાળવા,
 મારન મુજને ખુબ, તુજ દાવ બજાવવા,
 છોડેતો બેહેતર વગર કસુ તું કરે હું પર નજર ખુની,
 દયા આણી યાતું દાની, જરૂર ન તો થઇશ હૈરાન હું
 નાદાન—માન માન.

૪

રાહ—ઉપરની

જમ—ચુપ ચુપ ચુપ ચુપ પાપી તું
 ન ધરમી લાજ્યો ન બેશરમી હું ધુત-ચુપ ચુપ
 શું તારો શોર બકોર અહીંઆ ચાલે,
 નહિ હવે તારું જર રહે કોઇબી કાળે,
 ચલ ચલ નીરજીવ નીવડ્યો તું ફુનિઆમાં
 નહિ બોલ એકપણ આગળ મુજ અહીંયાં,
 માન મારું કરેહું
 હા થુંકેબી

ગુપ્ત—ચુપ ચુપ.

રાહ—ચંદે મહેતાબ કુળી ગન્દે તાલાબમે.

શની માહારાજ નહી રોષ કરજો દયાવંત દયાવંત દ-
યાવંત દયાવંત—જય, જય, જય, જય—શની
ખંકટ બજરંગ, અઘડર મુનીવર,
હંમેશના છતર, સર્વપર સુરીનર;
છોતમ અગોચર, સુખકર દુખહર,
નહી કોથી કમતર વજ કછોટધર;
સત્યવ્રત રાખશુ અમે, કદી જુઠ ન લાખશું અમે,
સ્વાદીષ્ટ ખોદુ ન ચાખશું અમે, દર્શણ નીશદીન જાયશુ
અમે, જય જય જય જય—શની

૬

ગોપ ગોપોઓ ગાયછે.

રાહ—ચારબ હાલ ખુલજવે.

નિર્ધારે કાહાનુડાને, મળીને કરીએ ખુશીખુશાળી,
કેમ ન કરીયે રંગ રાગ રંગરાગરે, ચાલો ચાલો ચાલો ઝટ-
પટ ઝટપટથી—કાહાનુડાને.
છેલ છપીલો ઝળઝળ ઝળકે, ઊભો રહ્યો કેવો મગકે
દીલો ટહાલો જનથી પ્યારો, આપણુ થયા, દીલખુશ,
ખુબખુશ, નેઈ ખુશ—કાહાનુડાને

૭

‘કુળીયુગ’

રાહ—ઓખદકાર ઓમગરરે.

ભડત-નેતું ભાઈ ધરી નજીકાઈ, તું કરે ભડિત
ગતીઅતી, નેભગવ. પર મુક્તી.

પાપી—ચલઆંહી નથોભ લગાર, શું તારો ભગવત કરનાર
કર્મોજ થશે મદદગાર, 'ભક્ત જન' માહેશું શાસ્ત્રી

૮

રાહ—હીલમીલ રૂમકુમ ફરોજ સચેર.

હરહર પળપળ રાખજો મેહર,
કરીયે કરીયે રમરાણુ હમેશ વારી વારી;
છે પાતાળ કે આકાશમાં તમ કર્તાની બલીહારી—મેહર
દુખના પાહાડની સુખ અથાગની રમક ઝમક બેહદબાણી
વળીતમ કૃતિના, લીલાનીગતીમાં ટીમક કુમકઅપારબાણી
અમરતરૂપે અચરત મનમાં, નીત નીત હરપળ ઝટ
બાણી તનમાં—મેહર

૮

ખુશરહો ખુશરહો જાઓ.—એ રાહ.

તુંજ ઇશ તુંજ ઇશ પ્યારા,
સેવકો તારા, અરજ કરો કહે, કાપપાપ અમારા—તુંજ
જગતપાળ જગેન્દ્ર વીશ્વંભર. વળી તુંજ ઝોંકારા
મતી અમારી દે તું સુધારી, હે પરમ જગત કીતારા
સુખ કરી દુઃખ હરનારા—તુંજ.
અમને આપન કદી લાચારી. દીનતા અમારી દે સંઉટાળી
કોધ, મદ, મોહને દેતુંબાળી, ભવજનનથી લેઉગારી—તુંજ

૧૦

રાહ—સુજે નાદાન તું અથે જાનનજાન.

મૃદનાદાન પુનઃ... જાણાન,
અરે, રૂ... મેંબાણુ—સુહ

મનમાંહે રાખી ટેક છોડન તું વીવેક,
 દે નહિ કેા તુંને માન છોડે ન જો ગુમાન,
 ભાન ભાન જો રાખે ધ્યાન વીડલ કહેછે આવેશાન
 તો વધશે માન ઘરકાન છોડ ગુમાન એ જાણુ—મુઠ

૧૧

રાહુ—જખકે કલનંદર. બનબન ફીરકર બંદરલેકર આતે હુએ
 સુણો મલુજી અરજ કરુંજ દુઃખ અમારાં કાપોને
 ટાળી દેઓ સંતાપનો ભય સુખ ખાંતેથી આપોને
 રાજો અમુને રે સુખી તમે ભક્તિ કરશું પ્રેમે—રાજો
 દાન પુણ્ય કરી દર્શન કરશું અમે
 કહે દાસ વીટલ શાંત રાજો અમને તમે—રાજો

૧૨

હાળી માતાનો મહીમા

રાહુ—અયેસે ઘોડા દેને વાલેમયને લાખો દેખે ભાલે.

વાહરે મૈયા દયાળુ ભાળી આજ આવીછે તું હાળી
 રાત્રે સુંદરતાને કેવા ભાળી, રહેછે બધા કેવા માહાળી
 રાગરંગ તું દેવાવાળી, કષ્ટ અમારા લેવા વાળી—મૈયા દયાળુ.
 આહા ઢમઢમ વળી ઢોળકતો શું વાગેરે શું વાગેરે
 મા ઘેરઘેર તુજ કાણુ શું જાગેરે શું જાગેરે,
 જગો જગ મખ્યાત તુંરે, રંગઆપે માત તું રે,
 દીવા જોતી રાત શુંરે, છોડકરાળી માત તું રે,—મૈયા દયાળુ
 વાહ વાહ ખાળા વળી ચામેર રહીશું રમેરે શું રમેરે,
 ઢમ ઢમ ઢોલ વગાડી રાત્રે નરે જા ભમેરે,
 તારું પુજન થાયે હોળી; હ
 જગે જગ રહીમા ભાળી.

કર મુખીરે તુ માત, નકીછે તું સાક્ષાત, સર્વ નમન કરીએ માત,
 વીડલ પુરૂષોત્તમ સાથ, કરી, સહ બહુ નમન અમે લઈએ જાણી
 તુંને હોળી—મૈયા દયાળુ

૧૩

રાહ—સમજ ગવારી તુજે ગધેડી સવારા.

વિધપતી જગદાતાર ચણુરજ લઈ લગાર—

ઠરું દશાણથી મુગર, કરો કૃપા અતી

લઈ વૈકુંઠનું મુખ ટળે ત્રીતાપોના દુઃખ—

દાસની આવો સન્મુખ, મળે શુભમતી

કૃષ્ણ રાધાના દીદાર જોઈ આનંદ વારવાર તમ દર્શણનો પ્યાર,
 અહો કમળાપતી,

“દહાડી કરું સ્તુતીરે હું” દહાડી સ્તુતી શાંભ, પધારો પ્રેમીનિધામ
 સદા વસો મુજ મુંકામ પામું સત્યગતી.

૧૪

રાહ—નખોલો તારા તારા વો તારા હાએ ન્યારા.

જય ખોલો તારા તારા, હરીશ્ચંદ્ર તારા—જય ખોલો તોરા તારા

છે સત્યવંતી તારા, માણમતીસારા, હરીશ્ચંદ્ર પ્યારા—જય.

સત્યહરીશ્ચંદ્ર તારા ચંદ્રથી તેજ સારા

અંતે ન થયા ન્યારા, મલુથી તો પ્યારા સુર્યથી ઉજ્યાળા—જય

રહ્યું જો સત્ય અંતે સાથ શ્રી જગદીશ્વર

કરાવે કોડકુટ્ય તેજ નિઃશય દમ્બર

સત્યજી અરે, રૂ

૧૩

૧૫

રાહ—તુમ કઝોન બશરહો.

તું કોણ, દુનિયામાં શાને આવ્યા એતું પહેલે જાણું
પછી શું હાલછે, તું સંભાળીલે, શાને તુંજ કરે વખાણ—તું
પર પંચ, નાકર બેશરમ તું ઠામીલે તારી જખાન
કેવી ઢબછે, એશું ગપરે. બાળી દતારી શાન—તું
તું ભજ, શ્રીવીઠલને તનમનથી જેથી મળે સુખમાન
શું વીચારછે, એમાંજ સારછે, નહીતો દુખીનાદાન—તું

૧૬

રાહ—કોઈ રબકી મરજી કયા જાણે.

પસ્તાવો હવે તું કરેશાને, તારા કૃત્યો તો ઈશ્વર જાણે.
રહ્યો ન કોઈથી અજાણે હવે બીલે શાને મળુ ગુણગાને—પસ્તાવો
શોખ મોજ કીધીતેં શાને, હકીકત મારી લે કાને,
તને રૂકું આવું નહિ કેમ માને, છકેલ થઈ પાપ તું કરી જાણે,
મગરૂરી-તોં છતાં જાટે બહાને, આવીયો દુનીઆમાં તું શાને—પજ

૧૭

રાહ—તકતક દેખી સુંદરીયા શાન.

ખટપટ છોડો ભાઈ રામ રામ ઝટપટ ભજો ભાઈ રામ રામ
તકતક તજે ભાઈ રામ રામ, શારંગી તુલસી પર જીવલલચાવો—ખટપટ
મથમતો સોલે રંગીલો. જોઈને જાણે લાંસરીઆ કહાન
ત્રીને સોભેરે મનકે મગા

રાહ—શાદમાં નજરપડા બહાં બહાં.

પાપ પસ પાપજતારો ઘાત ખરે—પાપ
હુઃખના મારથી, નર્ક ગારથી. છેક રંક કરે
તેથી, ખસ, જમડા તડપ મારી ધરે—પાપ
માટે તુંજ, ન નામ પ્રભુજ, વીસારી દે
વિકલ પ્રયોગતમ એહ ખરે ખર કહે—પાપ

રાહ—અલાદીન છાડે નાદાની.

પ્રભુ તું સુણુ અર્જમારી, ખરેછે તુંજ લીલા ન્યારી.
તારી દયાવીણુ પડી રહ્યોહું અહીંઆજ આ મુકામ,
હવેથી હુંતો નજ લુલુ રામ, જેછે રંગીલું નામ
માન વાત તું એ મહારી—ખરેછે તુંજ લીલા ન્યારી
દાહાડો ભર હું કામમાં હોવું કે બેઠો હું નવરાસે,
પીયાર લાવું જ્યારે કહાનજ મારી જ્હારે ધાસે—માન વાત
તુએ મારી, ખરેછે તુંજ લીલા ન્યારી
તુંજ રઠાણવીણુ જીવતર ખળ્યું તુંજવીણુ છે મૌકાકટ
તુંજ ભક્તી વીણુ આનંદ ખુશી છે કાલી ખટપટ
માન વાત તું એ મારી—ખરેછે તુંજ લીલા ન્યારી

રાહ—કરમ કર મેરે હાલપર (માલકોપ.)

૨. દયા કર જરૂ મુજપર તું રે હરી,
હું નીશ દીન ગુલામ તારો હરી—દયા

નહિ કોપ કેરી કરતું નજર,
કૃપાળુ થા મલુ તુંજ દાસપર—દયા
નીત નીત પળ પળ ભજકરી,
આવવા ઇચ્છું શણે હું ચણે પડી—દયા

૨૧

રાગ—અમાન તુ હામાન કો દીજીએ.

આસ હવે જનનની છોડીએ.
સ્વાર્થી છેરે સસાર મેલી પરીવાર, જાણું એકજ
વાર, નહી કોઈ માણાધાર, રક્ત તુંજ કીર્તાર—આસ
ખચ્યાં છીએ અમે તારા નાદાન,
ભુલ ચુકપર નહી દેજે તુ ધ્યાન,
તારી અપરમપાર લીલાના વખાણ,
તારા ભક્ત જણો દેછે ઘણું માન.
રાખીશું ધ્યાન, તુંપર, હવે જાણુ, તું માન—આસ.

૨૨

રાહ—સોહાવે મુખીઆજવણી સરતાજ.—હુમરી જલા.

ગોપી—શોભેછ સખી આજ કેવો નંદલાલ,
દીસે ન એવો કોઈ બીજનો બાળ;
કેવો એ સોહાજો રે, ખંસરી વાળો રે,
મોહી હું જોઈ લટક ચાલ—શોભેછ

૨૩

રાહ—અમકી અએ ફરજંદ તોરી.

જૂંજ ગતીનો કાંઈ પાર નથી,
મણુમુ મુજ મુખથી કથી—વીલુ

જન્ત દેવ કરૂં સેવ વીશ્વ બાંધુ જગ ત્રાતા,
 દીન થઈ હું બોલું મુજ પુરીપાડ મલુ રાંતા —વીલુ
 મહેલાદની બહારે ચર્યાતા હે ઘશ પરમેશ્વરા,
 તૃસિંહાવતાર લીધો તમે આ સાહેશ્વરા—વીલુતળ

૨૪

રાહ—મારે પડે હમ પ્યારી કૃષ્ણ કે.—ગાપીયો ગાયછે.

નહી રીસ ધરતું આ પ્યારા કહાનુડા
 પ્યારા કહાનુડા, મોહાળા કહાનુડા—નહી
 કદી ન રીસાવતું, દીલ ન દુખાવતું,
 ક્રોધ હવે છોડ રીસ, વીસારી કહાનુડા—નહી
 છોડીએ ન સાથ તુંજ, આવીએ સંગાથ તુંજ,
 વિણ તુંજ, ન ચેન કણ, જ પડે કહાનુડા—નહી.

૨૫

રાહ—અરે મુવે છોડ મારી બાંહીરે મુરકીયાં.

મલુ અરે પુર હું આતુર છું તમ ભાવમાં;
 શોભીત મુરતી, દીલ રીઝાવે અતી,
 તમારી મધુરતાસમ ન દેખું અન્ય દેવમાં—મલુ
 મનગોહે અતી, તમ દશણ થકી,
 દાસ તમારો, ગાઇવાણુવે ઘણા બહાલમાં—મલુ.

૨૬

રાહ—હજાર શુક હએ ખુદાએ દો જહનકા.

પડે અંતે અસત્ત કદી ચઢે નો રીખરે,
 રહે ન મલુ રહેમી સદા તેવાજ નર
 શો કૃપા કૃપા ફરી હાય કુપમાં પ

દમને આવો માણી વખત ઘડી ઘડી ન જડે;
 જન કરશે તેવું ભરશે, વળી ખણુશે તેજ પડશે,
 જીવો જીવતાં જે ખને ખનાવો નજરે;
 ધન્ય ધન્ય છે પ્રેહલાદ, શાખાશ ધૃવરાજ,
 જય થયો, વહાર, કરી શ્રી વીરુલે—ખડેછે.

૨૭

રાહ—ચલન કરલલે માતાખાત સુનતું લે

પ્રભુને ભજવે, તોજ તું સુખી થશે;
 જાણી લેજે હરહર પળ સદા—હાં
 સા નરનારી, તાખેદારી, થીરટવાં થયાં પેદા;
 લાગે જો શીખ સારીમાની લેજે તું ભલે—પ્રભુને.

૨૮

રાહ—ખદકારી જારી કરને જો આવે.

વીળયુ શંકર અમો ઊપર કરો મેહર—રે મેહર
 કરેલ છો તમો, અકળ, ગતીઆં,
 લઈએ તમ નામો રૂડીપેર, જેથી હરે—વિળયુ.
 દાહાડી દાહાડી, દર્શણ દીયો, અમને,
 સદા વશાવો લીલાલેહર, અમઘેર—વિળયુ.

૨૯

રાહ—સુન આવે દીલદાર ગુલરૂ ખસાર જાને મન.

જરા સાંભળ, પ્રભુ તું જ્યાન, મારૂ માન.
 વહાલી છે રે મુજની જ્ઞાન, મારૂ માન—જરા.
 નવશાવજે મુજ, નીચધારપર, કુચોના પાટાર,
 કદીનવ લુલીશ તુંજ આભાર, મારૂ માન—જરા.

કરે છુટું જો કોઈ મુજનું, શરીરથી ધડ,
કરે, નહી, તેના બી હું હર, માફ માન—જરા.
ખરે સુણુ અરજ મારી, અરે લગવંત,
આણુ ઉછરંગે દુઃખનો અંત; માફ માન—જરા.

૩૦

રાહ—મયતોરે વારી વારી તન મન ધન સખ તજકર.
અહો મલુ પ્યારા પ્યારા એજ તન મનથી હું વાફ;
સુંદર સુંદર કેવો કેવો જન્મ આપ્યો તે
તન મન ધન સર્વ દીધું—અહો.
બાળક વચન મારા શુભ કરી સત્ય માન,
પ્યારા કહાન, પ્યારા કહાન, પ્યારા કહાન, સુણુ સુણુ;
શુભ કર હર ઘડી, સુખ કર દુઃખ હરી; સત્ય નર, નટવરી,
લક્ષ્મી કાન્તી તુજને વરી, આઠાલા ઠાલા મારી વાત તોતે જાણી;
મારી અર્જ લેતું માની, પ્યારા પ્યારા પ્યારા—અહો.

૩૧

રાહ—હુએ તુ લાલએ ચમની

મલુ લીલા તુંજ સુંદરી.
લાગે છે નેવી ઇન્દરી, પૃથ્વીમાં ખસ ગતી તુજ ખરી,
દીસે અમને—હમેશ ચંદરી—મલુ.
હર કર કષ્ટ સુખ કરી દુઃખ હરી,
હર હર પળ નીત નીત લલ કરી,
તન અન ધન અમે સહુ તલ કરી
મન મન અમ શુધ રાખીયે કરી કરી—મલુ

૩૨

રાહ—ખબર જો કે ચુકી પરી તું હમકો.

અરે ગાઝી ગાઝી જોવંદહને. નેથી ભવસાગર તરીએ. —
કામે, કાંધ, મદ, લાલ, સર્વ આપણુ એ તુજ પરીએ;—ગાઝી.

માયા મમતા મેલીજ સર્વે, ફીકટ ફંદમાં નવ ફસીએ,
હરતા, ફરતા, ડગલુ ભરતાં, હરીજ વીટલ ન વીસરીએ;—ગાઓ.
રામનામ માણુ લવન, રૂક્મણી નાથ રણછોડરાએ,
જાગી, માગી. પાચે, લાગી, હરજે હરજના ગુણગાએ—ગાઓ.
ભજજે માટે તું વનમાળીને, હું તો કહું વીટલરે આંહી,
રંગ, ઉમંગ, ઠંગ, ચંગ, થીતાલ બજાવી ગાતું જીજરાએ—ગાઓ.

૩૩

દીવાળી મહીમા.

રાહ—ગુલ ગુલ યુન બીન ખારકે નહો કોઇ જહા મે
વાહ વાહ કાળી હમ માતરે તું હો મૈયા દીવાળી.
દીસે ચાદરે સાક્ષાતરે, તુહો મૈયા દીવાળી—વાહ વાહ.
હવે બાળાઓ ફટાકા ફીડે,
ખંડુક ખપોર કોડી છોડેરે, તુહો મૈયા દીવાળી—વાહ વાહ
મત્યક્ષ તું માતા કાળી કહેવાય,
વહીપુંજન સઘજે થાયરે તુહો મૈયા દીવાળી—વાહ)
જગો જગનામ તારૂ રતીલું,
સ્થળ જળતું મખ્યાતરે—તુહો મૈયા દીવાળી—વાહ વાહ.

૩૪

રાહ—ઓ તોડી મદદ પરહો કીદંગાર.

પરમધંધરને હમેશ ભજીએ,
રમતા હસતાં તેને યાદ કરીએ
શોક ચમનથી સદા પછે ફરીએ—પરમ.
તેનપરે સુખ દુઃખ સદા સહીએ,
મન ખુશ રાખી દોહયેલો ભવ તરીએ,
દોહાડી કદા દુરમણીને ન રમીએ.
અદા મલ કોપે દીક્ષી હરીએ.—પરમ.

રાહ—ભારી ધુન સુનો સુનો.

તુજ કૃત્ય કરીને નથાતું ઘણો અચરત,
 શોભીશ તનથી, મન ગુણથી, અન ધનથી,
 સત્ય ચલણથી; ન તો થશે હરકત;—તું
 રાખેજે એક નેક ટેકે સત્યમત,
 હરીશ્વંદ્ર જેમ થાય ન હરકત,
 નીત્ય નીત્ય પળ પળ કૃપણ હરી સમતું,
 છેવટે દુઃખનોય ખરેખત—તું
 અંતઃ સુધી કરવું પરમાર્થ કામ,
 દ્રવ્ય કાજ કદીન દેવુ નીચ નામ;
 રાખ ખસ આસ એક કીર્તિરથી,
 સફળ થાય સર્વ કાંઈ તેજ સૃજનારથી—તું.

અંબાજીની સ્તુતી.

તું ન કુમલા જીવરવાઓ પીતા મારા—એ રાહ.

મણુમું તમને ભવાની હો માતા મારી
 શોભા અતોપય મુર્ય ચળકાટે, ચુડીચંદ્ર સમાની
 તમારા ગુણ ભાવે વરણવીયે, ભકતી દો મનમાંની
 મન કામના મારી સફળ કરો, સંકટ હરો મેહર આણી
 દાસની આસ નીશ્ચય પુરો દયા કરો રક જાણી
 શરણ ચરણ રાખો જીગતાંબા; માનીડ્યો અરજ ના'ની

રાહ—મેરે ગમકા તરાના.

સુણો મલજી પ્યામ અમદાસ તમારા સાંભળો અરજ આજ
 મેરે જગદાતારા વિશ્વ કર્તારા, અમદાસ તમારા-સાંભળો

હરીશ્વંરનો ખેટડો જે હતો નામે રોહીદાસ,
 સત્ય કાજે દુઃખ સહ્યું તો અંતે ન થયો નિરાસ,
 સહ્યાતા દુઃખ ભારા, હતોતે નો ઘારા, અમોદાસ તમારા-સાંભળો.
 કાર કરવા ચંદાળોએ હુકમ કીધો તો સાર,
 હરીશ્વરે સત્ય કાજે દયા ન લેખી નીજનાર, •
 ઉખડીતી તરવારા, ન જોયું સામું તારા, અમદાસ તમારા-સાંભળો.
 વંદું વંદું તમને દેવ કૃપાળ કરું પ્રણામ લાગી પાય,
 રાખી રાંમ સદા ફરે તેની નિશાની કરોછો રહાયે,
 દીનાનાથ અમારા, નોધારના આધારા, અમદાસ તમારા-સાંભળો.
 હવે અમે સૌ નરનારી ખસ રટીશું ભાવે હમેશ.
 સુખાસનનું ઠામ જડે જેથી વાઘે ન મનમાં કલેશ,
 જરૂર હમે દઈએ, તુંજ નામ હરીએ, સમજ સમરીએ માનજો
 અરજ આજ, -સુંઝો.

૩૮

આ નામવર તેરે નામવર પયજર રાહ—અંત્રેજી.
 ધરમરાજ—દુર દુર દુર થાતુ નીચ ન ખેલેતર,
 નકે ઊંડો ખાઈમાં વસાવ તુંજ ધર;
 પાપી માનવો—આ લકત તારણ હાર, તું મુજને ખાહાર કાઢ;
 આ પાપી ઉડાગાર, માંચી નક્કી મુજને તાર

૩૯

૨. હ—શેહેનશાહ જીજાહ આલીમદાર અહુન્સ મંસનવી.
 વિવેક તુ રાખ, ઠરી ખેસશે
 લઈલે તત્વ ઝટ, દાહાડી દુઃખ જશે
 સદા દુઃખ તારું, પરમ ઇશ હરશે
 રહીશ જો શરણુએને, શોચ નહી થશે
 તમખી ગાઢ રાખે, મદન મોહનને
 દામોદર આવી તારા, સર્વ દાખ હરે.

રાહ—તું કુમલાજી ચર્યા.

ઘડાર કરતું મારી, ઝા ગીરીધારી—ઘડાર
 સુખરે આપી, દુઃખરે ટાળી—ઘડાર
 તરણનો તું મેરૂ બનાવે, કરે પળમાં વાત સારી—ઝા
 અતી હરખ મુને વાઘેછે અંગે, ગતી તારી અપારી
 સપ્ત ખંડમાં તુંજ વ્યાપી રહ્યો, પ્રસીધ્ધ તું મોરારી
 હું અહંકારી કાંઈ ન સમજું, દે તું જોડ મુજબાળી
 કહે વીકલ તે તો વારંવારી, નથી બીજો સ્થાયકારી.

૪૧

(ઝીઝાદી—બુગની) સુણો શાહએ ખાતં હમારી.

જમ—સુણુ દુટ તું વાત મારી, ખચીત લુલી ગયો'તો હરી,
 તું લોગવે હવે લયકારીરે,—ઝા નીચરે કમળત.
 માનવી—લાગે એ સ્થળ મુજને ભારી,
 એમાં વેડીશ દુઃખ-લયકારી,
 નજર નાવે સારા નર નારારે—સુણુ
 જમ—કદી લેશે ન હરી ઉગારી, મથમથી વાત ન વીચારી,
 હાથે કીધું તે લે દેયે મારીરે—સુણુ

૪૨

તુંમ આએ જો ચારો જવાન—રાગ કહાડવો.

માનો માનો તમેરે સાચ, જોડું કીધાથી લાગશે આંચ—માનો
 દીલ-રાખીયે ખુશ શીખ ન વીસારી, ખરૂં છે એ સુખનેકાજ—જોડું.
 વળી ઉમંગ ધરા એ અંગે, જોડું નથી આપ કુમની લાજ—જોડું.
 વીકલ પુરુષોત્તમ હો દયાળ, કહે મારી તો વધશે સાજ—જોડું.

કાહો ખીજર બન બન ધુંડે—ઝાઝોટી હુમરી.

પરમ કૃપાગ્રુછો પરમેશ્વર હું નીરખળને શું ઝુરાવેરે,
રસ્તો નથીરે જડતો સુખનો દુખથી મુજને પીડાવેરે—પરમ.
શોકથી નીશદીન રૂદન કરું છું કેમ દયા તું ન લાવેરે,
તડકે તાપે બહુ બહુ ભટક્યો. ત્યાંએ સહુ ડરાવેરે
મહેરબાન થઈ કર તું કૃપા દુઃખથી ન કેમ છોડાવેરે
ફાસ તો હું નીશદીન છું તારો, વહાર કરવા કેમ નાવેરે—પ

ખ્યારી ખતા મચ્ચાફ કરો—રાગ પહાડી.

આઈશ તેં દુઃખી કર્યો કોપ અતી કરી,
હવે તો દુઃખી આહાલતથી દે સુખી કરી—આ
હવે તો દુઃખ ન પાડતો રેહું ગરીબ પર
અક્કલ હીણું, થયો જે દીધો તુંજ પરહરી—આ
ખરે કર્મના લેખની ખીના બની ખરી
શિવાય આવું ન બને, સાચી એ વાત ઠી—આ
હમારો પાળક ટાળક છે દુઃખનોરે તુંજ,
માટે સુખી તું કર હું દીનપર દયા ધરી—આ

જન સુખ પતીયાં ગુડીયાં—કલ્યાણ લાવણી.

ગાઈએ હળીને સાથે મળીને ગુણ ગીરધારના તનમનથી,—ટેક.
ભક્તિ કરીએ સદા પ્રેમથી મોક્ષ મળે ત્રીલુવનથી
શક્તિ ભારી ગીરધારોને, કીરતિ મળે તેના ભજનથી—ગાઈએ.
શ્રામ નામ સમરીયે સદાજે સુખ મળે પુર વિમાનથી
કામ કામ ઝળ ઝળ વ્યાપી છે દુઃખસમે તેજ ભગવાનથી—ગા.

મય જગાયે હારીરે—સીંધ ભેરવી ગજસ.

મલુ વહારે ચુઠરે, દયા કર અવીનાશીરે—ટેક
શોભાવ સેવકાને વાઘે શાખાશીરે,
તમ કણગાથી યઇશું મુખ વાશીરે—મલુ

જોતુ ખવારી—રાહ અગ્રેજી.

કરણી જેવી ભરણી તેવી એવોછે જગદીશનો ખેલ
જેવું વાવો તેવું લણો તેવોજછે દુનિઆનો મેળ
ઇચ્છો સાડું થાએ નડાડું હોયે કદી પાપમાં દુખેલ
રામ રાજે તેને કોય ન મારે પામેજો પોતાની પહેલ
કરના તું માન ગુમાન—નો મળશે વીમાન
દુર રહે શૈતાન—થી નહિ તો ખદનામ
કર ધર્મ તું નાદાન—લઇલે તું એ જ્ઞાન
સભારની ભગવાન, શુભ દહાડા—તુંતો ઠેલ ..કરણી

અએ દાવરે સમદ મદદ મદદ મદદ—રાહ અગ્રેજી.

*વંદુ છું જગતપતી તું દજે સન્મતી,
સદાએ શુભ, દર્શાવી મુજને આપ મોક્ષ ગતી;
સર્વો પરીમાં છે તું અતિ દીન દયાળરે,
રાત દીન મમસાંથી રહી તું દુઃખ ટાળરે,
વીઠલ, દાસ તારો ગાય છે તારી ખુબી ઘણી,
નીવારી દાવ સર્વ મારા કષ્ટ કાંપની.—વંદુ છું.

હીંચાદી ગજલ.

મય જાનતોથી સખ પરીચોસે.—એ રાહ.

ભજે પ્રભુ પ્રેમે દીલમાં દુખ ના ધરે, '
 મીથ્યા આપ કર્મનો પીડાને પરહરે.—ભજે.
 બ્રહ્મામાં છેશકિતરે તે જગત નાથની,
 ત્યાં ન ચાલે પરાક્રમી મનુષ્ય જાતની—ભજે.
 પામશે અતી મુખ્ય રે સાર લેવો ગ્રાહી,
 કીર્તિ વ્યાપે જગમાં ઠામે ઠામે સહી—ભજે.

૫૦

રાહ—હાલ સુન અએ સમનપરી—ભેરની ગજલ.

પ્રભુજની ભકિત કરી, કપટ ધરે નમન જરી,
 રહેમ કરશે તે હરી, નહીં તે થુ થુ થશે શહી—પ્રભુ.
 શોભીત વાંછીત દેશે વળી, ભકત રક્ષક શીરોમણી,
 તજને કામ, ધરીને ધ્યાન, દાન દીયો દયાકરી—પ્રભુ.
 મટે દુઃખ ગાઓ શ્રીરામ, ભગવત ભજે નિર્ભયથઈ,
 દાસના દાષ નીવારે સૌ, હેત કરે હરી ઘણી—પ્રભુ.

૫૧

અએ બાદે સખાજા ચમન ચમન ફીર.—એ રાહ.

અએ શંકર સદાશીવ માતૃ, તાતૃ, નાથ અરે માહારા
 હું નમ્ર થઈ વિનવું, ગુણ તારાહાં,—હું નમ્ર થઈ વિનવું—અએ
 આ શીવ શીવ મુણવું, અરજ માહારી અરે હો વહાલા,
 મુને સાલ્ય કરો સદા નંદ—રે આનંદ. હું મુને સાલ્ય કરો સદાનંદ.
 મને રાખજે એક, નેક, ટેકથી આ તારણ હારા
 મોક્ષ દઈ મુને લેવું પાસ,—છે આસ, હાં મોક્ષ દઈ મુને લેવું
 પાસ—અએ.

૫૨

દીન બશરકો દેકે — એ રાહ. ભુપ કલ્યાણ.

ધાશે રે મલુ છતો વહારે ધાશેરે,
ગાશે જો, હરીના ગુણ ગાશે રે—ધાશે.
ચીંતા ન ધરી મન પીડામાં ન રાખશે,
જશેરે, સૌ સંકટ દુર જશે રે—ધાશે.
પાપ છોડી જો પુન્ય હાથથી કરશે,
નાસશેરે, જમણતો દુર નાશેરે—ધાશે.
શાણાઓ સમજો કહે વીઠલ આંહીરે,
થાશેરે હરી ગાશે તો ભલુ થાશેરે—ધાશે.

૫૩

ખુશ રવા તેરે મએતાજ—એ રાહ ઝીંઝાટી લાવણી.

પરમેશ્વર કરજો સહાય તમે જલદો પ્યારા,
રૂઝડી રખડીને ફરં વિનઆધાર તમારા;
શેરકરે ઉત્પત્ત થાય તમે થીન આંહી,
તમને સ્મરતાં દુઃખ જાય ક્યાંયનું ક્યાંઈ;
મને હળ હળ વ્યાપે છે સ્નેહને વલી મોહ્ય,
ના સુજે કામ કાજ જાણે ભમાવેછે કાય;
ત્રણ ભુવનના છો નાથ તમે સૌને વહાલા,
વીઠલના સ્વામી તમે છો છેલ છો ગાલા.

૫૪

તેરા શુકો એહશાન—એ રાહ માલકોષ.

મલુ જગત પાળ, નમું હું આવાર;
રહું તુજ નામ, નીહાળી અપાર—મલુ.
શોમે જગત ધામે, તું જ હામોહામ,
તને કરું નમન, વંદીવારંવાર —મલુ.
મહીમા તુજ ધણી, ગાઉ હું કીર્તાર,
દયાળી તું જ કપાથી, પામીશ મુક્તાર—મલુ.

શાહજખ મય નીકલા ધરસે.—એ રાહ

વિનવીએ બજરંગ ઘણા પ્રેમથી તમે તો છો ઘણા હીતકારી,
ઠગ લોકોથી દુર રાખો તમે ભક્ત જનને ઉગારી;
લક્ષ્મણજીને માટે પ્રેમથી દ્રોણાચળ પર્વત લાવ્યા,
દાખવી શુરાતન તેજ વખતે, અંત્રીક્ષથી પાતાળ આપ્યા;
સરસ આંકડાની માળ શોભે છે અંગે ચઢે શીંદુરને તેલ,
પ્રણામ કરીને મુદ્રીત આપી સીતાજીની કરી'તી પેઢેલ;
શોભા તમારી કહી નવ શકાય તમ વજ્ર દહ બજરંગબાળા,
તમે ને વારંવાર નમન કરીએ, છો વાયુના સુત અંજનીલાલા.

૫૬

ખવાર ખવાર ચારેં ખવાર.—રાહ અંગેલ.

જય, જય તરે ભવ પાર ઇશં ભજે તેનો જયકાર,
વીઘ્નનો થાયે સંહાર, ખુશાળીનો ન રહેપાર.
ધરોને હરીતુ ધ્યાન, કરોને ધર્મ દાન,
ખરે આણુ, કરેજાણુ, વળી અંતે વીમાન.
કહે પુરૂષોત્તમ દયાળ, સુણોરે આણી બહાલ,
મણુ કૃપાળ, લે સંભાળ, દુર કરીને ઝાળ.

૫૭

રાહ—આહા આહા બકાવળી જાન આધરે.

જાણુ જાણુ જાણીએ જગદીશ જલ્દીતું—જાણુ.
મળશે નીર્ધાર મણુ વિશ્વભર જો ધરે મન માંહી,
પ્રત્યે કરો દોષ રહીત થઈને રહે તું આંહી—જાણુ.
જુલું ન માન સત્ત્વ જાણુ હરી પીછાણુ તું ભાઈ,

સરસ સરસ કૃત્યો કર ન કરતું કુશાઈ—જાણુ.
 મલુનું નામ છે સૌથી મોટું અધિક ન એ સમાની,
 પરમ હેત રાખ સમેત લે તુ જ. માંમાની—જાણુ.
 માટે સર્વ જોવીદલને ગાઓ છોડી મન ઉચાટ,
 છુમ છુમ છુંમ છુમ રૂમ સુમ થુમ થુમ સુમક સુમક ઝણુણાટે—જાણુ

૫૮

અંદર મુખ સુંદર તન સુણતુ ઓપરી.—એ રાહ

દમકત મુખ ચમકત તન સુણ તું ઓહરી
 જાણીએ હમ પાપીના અવ ગુણ તું ઓહરી—દમકત.
 નીત્ય અનીત નમિતની રીતથી ભાળીએ તુંજ હરી
 તુંજ વિનહમ નિશીનપગ કઢીએ ફરી
 કહેછે વિઠલ પુરૂષોત્તમ દાસ કર ગરી
 ઝટપટ, હવેથી, સટસટ, ભકિત તારી, આપદા'હી,
 કરીએ સારી, તુંજ હવે જરી—દમકત.

૫૯

ગુલે ગુલ ઝાર નાઝારાનાઝ—લાવણી.

મલુમે વાત તારીતો પીછાણી, તુંછે અંતઃના દીલજાણી—મલુ.
 તુછે તુંછેરે પાળક મારો, તુંજ છે છેવટે ખરો તારનાર,
 ભગવત તારી મીત ન દોડું, કદીકો મારે તરવાર,—થઈશ નહી
 હુંતો અજ્ઞાની, તુંછે અંતને દીલજાણી—મલુમે વાત.
 સત્યપણું નહી મુકું હું હરી, માણુ જય તોયે શું થાયે.
 દાષિત હું તો નહી રહું કદી, લુલાવે જો પ્રહાચે—રહીશ
 હું ધીર તુંજપર આણી—તુંછે અંતઃના દીલજાણી—મલુમે વાત.
 જાણાં જાણાં વિષંભર દીલથી અરજ કરું છું તમને સાચા;
 કપટ કદી રહું જો મુજમાં તેની આજને તું આંચ, કરીશ
 નહી હુંતો નાદની—તુંછે અંતનો દીલજાણી—મલુ મેં વાત.

દીલદારી કીનીરે—કલ્યાણી હુમરી.

પરમેશ્વર સ્હાયરે, તું તો કર અમોપર.
તનનાં કપડીયાં, મનનાં ગપાડીયાં, નક્કી હીયાં, ઠાંઠી હીયાં.
કામ ક્રોધ મદને મોહ ન રાખ્યેરે—પરમે.

રાખજે સેવકાને અતિ સુખકારી,
જાન્ય વિઠલ પુરૂષોત્તમ વારી,

વિશ્વરાય, ન ખુરાઈ, દે ભલાઈ, અમો ગ્રહીયે તારી ખડાંયરે-પરમે

૬૧

રાહ—શાદીકે ચમનમે હુએ ફુલખીલે.

સત્યનાં સદાયે ખેલી ઇશખરે, ઇશખરે, ઇશખરેરે;
જાણુ તે જીંદગી તક સુખેરે, સુખેરે, સુખેરેરે;
ટેક નિયમરે, સાથ આવેરે.
નીશદોન કરે સુખ, દુર નાશે તેથી દુખ,
કપટ સદાએ, નર્કમાં જાએ, સત્યમાટ, તારનાર, ઇશખરે.
સઉ જાણુ સુણાને આવાર; સુખકરા, અમરા, સચરા,
ભુધરા; વીશ્વના તેજ પાલણુ હાર, દુખહરા, જુઓ જરા, ઇશખરે.

૬૨

રાધા પુરૂષોત્તમના લગ્ન વખતે ગોપ ગોપીયો
એક બીજમાં ખુશી થઈ ગાયછે.

ચલો આ જાવો દીવાર પરસે—રાહ અંગેજી.

આજ તો રંગ રાગથી ખુશી થઈ નાચીએ તાલ બજાવીએ.
ગોપ ગોપીયા અરસ-પરસમાં નાચી કૂદી રંગ મચાવીએ,
પુરૂષોત્તમ રાધા સંગ લઈ મધુરાં મધુરાં ગીત ગાઈએ.

ખુશી ચમનનો દીન આજ છે ધુમ, ખસ. ધુમ.
વાહ, વાહ, વાહ, રંગ, છે, રંગ,
દુખ સર્વે લુલી ગયા હવે ગાઓ કરીને દમ,
લમનનું હીયાં જોડું મળ્યું છે રાધા પ્રરૂપોત્તમ.
નાચો કદો સર્વ આપણે ખુશીના ગીતડાં ગાઇએ—આજ.

૬૩

રાહ—કરખયાંતુ અખતકથી કહાં નીહાં.

મપ્ત ખંડનો ઇશ તું એક જરૂર.
છેતું ખરે, સર્વ ગુણે, સદા ભરપૂર.
અદભુત, છે, તુજ, ખુબી, માં નથીરે કસુર—સપ્ત.
તુજ ખજા, તુજ મહેશ, વિષ્ણુ હજુર,
કહેછે દાસ વીઠલ મુજ સંકટ કર દુર.
અદભુત, છે, તુજ ખુબી, માં નથી કંઈ કસુર—સપ્ત.

૬૪

રાહ—ગીરધારીરે, વાત કહું છું વીચારો.

જુવો ભાઈરે, સ્હાય કરે મુરારી, પુરે આશા સૌ તમારી—જુવો
ચાશો કજેતરે, પેટમાં પરપંચપાળો, ઉર અંતર જરૂર ધારી-પુરે
ખાટી કર્મની ગતીછે તમારીરે,
સ્મરું એતુંજ કીધેથી લે ઉગારીરે;
રાણા સમજુરે, અન્ય જોડ દીયો ખાળી ટાળો;—પુરે.

૬૫

સાંભળરેતું સજની મારીને રજની કયાં—એ રાહ.

પરધર કામ વીના નવ જઈયે ને લાવે ભગવંત ભલજીલ,
રસીલા રામને કદી ન વિસર્જે, દુષ્ટ કર્મો તણીએ ખરે ખરે માનાલ.
શોભા શોભ ધર્મ આચારમાં સત્યપણું આપણુ પેખીએલ,

તજી હરી જન લોકોને કહી રંડાનું ઘર નવ દખીએ-ખરે.
મનમાંથી માયા મમતા છોડી દીલમાં જ્ઞાન દીપાવોજી,
દાસ દયાળ, કહે હરી કીર્તન કરી, નમ્ર ભાવ નીપાવો-ખરે.

૬૬

રાહ-પ્રેમની પ્રેમની પ્રેમની રે મુને લાગી કટારી પ્રેમની
(ગરબો ત્રણ તાલીનો)

મસન, મસન, મસનરે મણુ, તું થા અમોને પ્રસંન.
શોક તુંજથી ટળે સુખ તુંજથી મળે, દે અમને તું દરશનરે-મણુ
તને સ્મર્યાં વીણુ ચીત અમારું ભમતું, એવો તું મોહાળો કરશનરે.
મનના કપટ, કર્મો છોડી દઇ, છે આસ થવા હરીજનરે-મણુ.

૬૭

કુંવરી કુંવર મારા લાડકા-એ રાહ.

પસ્તાવો શાને કીજીએ, પાપી છઇએ અપાર,
રહીએ જો માર્ગ ખરાબમાં, જડે નવ કદી સાર-પસ્તાવો.
શોખ ન કુડા કર્મનો, રાખીએ મનમાં આસ,
તજી એ પુરાં રૂઝ ચાખતાં, નક્કી થઇએ નીરાંસ-પસ્તાવો.
મટશે ન સાત સાગરતાણાં, જળ થકી અંગ ધોય,
દાસ દયાળ કહે કર્મોરે, પુરા નવ જશે તોય-પસ્તાવો.

૬૮

લલીત છંદ.

વીશ્વના અચળ સત્યનાથરે, સ્તુતિજ કીજીએ જોડી હાથરે;
હરીને એસણું તમ સેવા કરો, તમો તણો ખડુ આશરો હરી.
લઈ પ્રતિ દીને, નામ તમ તણું, સુખે ઉચરણું, સુખથી ઘણું.
દાખવશો ન કુખ, સુખ આપશો, અહો દયાનિધિ, કષ્ટ કાપશો.
સદ્ગુણ મારણા હરી પાઠ્યો, પુરા રંદથી દુર કા'ડશો.

રાગ—કલ્યાણ.

નમન હમ ઉરધર, કબ્ત હર શંકર,
 નિલકંઠ ગંગાધર, ગાણુ નાયક ઇશ્વર;—નમન.
 જગત તારણુ કર, અખિલ મારણુ હર,
 દાણુ દુઃખ ભયહર, સુંદર મહેશ્વર.—નમન.
 હર હર હર હર, શીવ શીવ શંકર,
 સુખ કર અઘહર, ચરણ શરણુ ધર.—નમન.

૭૦

રાગ બનજારા—હુધ સુખહો નીકલ ગયા.

સુણુ અર્જ તું વિશ્વરાયે, તુંજ દયા થકી સુખ થાયે—સુણુ.
 ભક્તી દે તું મેહેર આણી, નમિએ રાખી બુધિ શાણીજ,
 મલુ પડીયે અમો તુંજ પાયે.—તુજ.
 આ અસાર છે સંસાર, સર્વે મોહ રૂપી જાળજ,
 પણ અમો તો ગુણુ તુંજ ગાયે—તુજ.
 માન તું કૃપા બહુ કરી, તુને જઈયું કદી ન વિસરીજ,
 છે અગણીત તુંજ મહીમાયે.—તુજ.
 તું સચીદાનંદ હો સ્વામી, રહ્યો ઘટ ઘટમાં તું જામીજ,
 અમો બાળ, બુધિએ ગુણુ ગાયે—તુજ.
 તુજ વીણુ સ્વપ્ના જેવું દેખાયે, માટે સૌને કર તું સહાયેજ,
 હારે ચઢતું જાદવરાયે—તુંજ.

૭૧

ભુએ પેલી ચપેલી—અંગરેજ રાહ.

થરોરે ખુશાળી, આનંદની રેલી,
 ખરે ભકતજનને, મલુ થાય પેલી;
 તન મન રાખવું યુધ, નહીં વાત કી રેલી;

ખુશ દીલથી, ગોર્વાદ-ગીત ગાઓ ગાઓ ગાઓ.
 છુમ છુમ છુમ, ઘુંઘર કંઈ વાજે,
 સારંગી સિતાર, પર મીરદંગ ગાજે;
 થેઈ થેઈ થઈ કાર, ભક્તિને કાજે;
 વીઠલ કહેછે ભાવે હરી, ગાઓ ગાઓ ગાઓ.

૭૨

કંહું શું નસીબે દુખીઓ કીધો છે—એ રાહ.
 મલુજી અરજી દુઃખની સુણોને, રહાય કરી અમ શત્રુ હણોને.
 શો થયા છે વાંક, ગુન્હો અમારો, શાનેવીતાડો વીપત રંકજનોને.
 તમે જ્ઞાન આપો કરવું શું એવું, દયા કરી સુખી કરો અમેને.
 મનથી કદી તુજ નામ ન ભુલીયે, કહે કરગરી ખાળ વિઠળ તમેને.

૭૩

માહોલે પધારો માહારાજ—એ રાહ.

જગ જગરે મુઠ અંજાણુ માનવી તું જગ જલદી.
 ઝટ ઉઘાડ તારા આંખ કાન, માનવી તું જગ જલદી.
 શું થાયે આમ બે ભાન, માનવી તું જગ જલદી.
 ભક્તિ કરતી વખતે મન કેમ મુઝાય,
 તલપ તલપ જીવડો જશે ત્યારે લાગશે અંતર લાય.—માનવી.
 સમજું શોણો થઈ જા, નતો અકળાઈશ તે વાર,
 ઘડી ઘડી પળ પળ ખુટે છે, હજી કર કંઈ વિચાર.—માનવી.
 ગુન્હાગાર થઈશ તું ખાઈશ જમનો માર,
 વીઠલ કહે નહી તાહેરો, થશે કોઈ રહાયકાર.—માનવી તું.

૭૪

ધનાશ્રી ગજલ—વીનતી ધરજો ધ્યાન સંજનો સંહુ વીનતી.
 ...ની આગ.

શોભીત સંપત્તી મુખ અવિચળ આપે, રાખે ન દીલથી ઉદાસ. મે-
તમોને જાણ્યા વીન જીવ અકળાઈ, જાય છે પાતાળ આકાશ. -મ
મનેદાર અમારા સફળ કરજે, જેમ લગ્નોમાં થયા શાખાશ—મ૦

૭૫

રાહ—છે જન પાળક ટાળક દુઃખને.

વીશ્વંલર જગ વ્યાપીક સઘળે, છે તુજ ગુણ અપાર,
ડરવાતું તું આપે કામ, સંપન્નતું છે તારું કામ,
લક્ષ વસાં તારી અમને હામ, સારી દુનીયામાં એકલો.
દામોદર તું અકળ ઇશ તું, નમીએ તુજને આવાર,
રાહના છે તું પ્રતિપાળ, હમો છીએ તારા બાળ,
અમો પર રહેજે સદા દયાળ, ગુણ ગણીએ તુજનો કેટલો.

૭૬

કંવરને હાલરડું બહાલું—એ રાહ.

પ્રભુ મુને મુખ દે તું કા'ડી;
મુખ કર્તા તુજ, કુખ હતા તુજ, કુષ્ટ કર્તા હુંજ
એવો હું પાપી અનાડી—મયુ મુને.
અખિલના નાથ, જોકું હવે હાથ, ન છોકું તુજ સાથ,
દે મુજ દાષ, તું કા'ડી—પ્રભુ મુને.

૭૭

લાગી છે પુરા આથી લાય—એ રાહ.

કરજે પ્રભુ તુંજ સહાય. સહાય મુને પ્રેમથી કરજે પ્રભુ તુંજ, સહાય
ધર્મના કર્મો હું લુચ્ચોજ સહુ, ફાકટ ફંદથી કુલ્ચોજ બહુ.
ક્ષમા કર ભાગુ હું પાપ, પાપ મને પ્રેમથી
લાગ છોડી માટે દુખીયારે થયો, મોજ મોખથી વળી ગયો.

હરી ઘર હવે મારો રે હાથ તું, મોરલીઘર હું છોડીશ ન સાથ તું,
 હાર કર તુ જલદવરાય;—રાય, મને પ્રેમથી૦

૭૮

ન તો મારી દમડી પાછી દે—એ રાહ.

પ્રિય પ્રભુનું જ લજન તું કરી લે;—પ્રીય—ટેક.
 વાડીને ગાડી વેસો ને હીરા, કદી દીલમાં ન લાવ મોટી એ પીડા,
 જાણો હરીજ ધન, એજ તનમન, દશે સુખાસન;
 દિન દિન તેના દર્શણ કરી લે—પ્રિય૦
 જીવતદાન તું જ છે બહુ છોટું, હમેશ ફરેછે કાળ ચક્ર મોટું,
 ઝડપશે જે દીન, તું થઈશ આધીન, નહી કો જામીન;
 માટે જાણી જલદી આજસ તજ દે—પ્રિય૦

૭૯

અરજન આરાતી ઘોડી ગઈટી પાદર ખડ વાઢવા—એ રાગ
 ગાઓરે પ્રીત થકી સાથે મળી લગકારતાં, રાધા કૃષ્ણને,
 ગાઓ (૨)—ગાઓરે.
 પરમ પરમ છે પ્રભુ પરમ, નંદ નંદન નંદલાલ—ગાઓરે૦
 જગત કિર્તાર છે જગત દાતાર, દેવકી જયા દીન દયાળ—ગા૦
 ગોકુળ ચંદ્ર શ્રી ગદાધર, ગીરીધારી ગોપાળ—ગાઓરે૦
 ખરા હવે ગાઓ ગીતડાં, થઈથઈ નાચો ખુશી યાઓ—ગા૦

૮૦

ચાલ બાપા લગાડ કાં વાર—એ રાહ.

અરે પ્રભુ પર ધ્યાન લગાડ, જરા;

હમે છીયે ગોપી તું છે મંદલાલો.
તુજ દર્શણથી સદા અમે ખુશી,
કૃષ્ણ તું દીસે ખુબ છેલ છોગાજો.

૮૪

લે પાપી હવે જીવ મારો, રાજ થઈ—રાહ અંગરેજ.

તુંજ કાળ આવે લઈ જશે, ઝડપ કરી,
જમડાઓ નવ છોડે તને, મજબુત ધરી;
તુજ શોખ મોજ છોડી દેને, હેત ખીત ભરી,
એ માંહેલું, કાંઈ ન આવે તુંજ, સાથે જરી;
જાય શોખ, રામ રામ
ખજે મોજ, રામ રામ
થાય એમ માનવી ખેહાલ; રામ રામ રામ.
કરે સજ્જી, શીત શીત
કરે ભક્તી, શીત શીત
લઈ લે માટે એમાંથી સાર. રામ રામ રામ.

૮૫

જો તું ખવારી ચાહે સારી—રાહ અંગરેજ.

જો તું ભાઈ, શાણો થાય, મુખથી તું તો રામ રામ બોલ
છોડી મમતા ઝવરે દોલત મુખપર ધરધર રામ નામ બોલ,
જો નહીં દેશે. આફત લેશે, તનપર સ્થેશે, તું, રામરામ બોલ,
મલુ રૂસે, રોઈ જાશે હરહર પળ પળ રામરામ બોલ,
વીચાર કરે જરા, ન હુંધમાં રે' લલા,
પડે પડે કળ, તું છોડીદે બલા,
..... અકળ કળા,

ઝોદેબી, તારે દવારે શાહી દરબાર—ઝો રાહ.

ઝો મલુ, તારે દવાર, ધર્મ દરબાર, પુનન સેવન તારૂં ચાહું;
ચાહના મારી પુરણુ કર, ચીત ખીત ભર, ગુણુજ ગાઉ—ઝો
અઘહર અમર જગતર મનહર, તન મન ધનના આભારી
સહુ જન,
સર્વ જનમાંહે, તુજ ગવાએ, રહે તુંજ રહાયે, કરે રક્ષાયે
જો સુજશ ગાએ—ઝો

૮૭

રાહ—ચેહ બદીમે પાયાગમ અરે આદમ.

સુણો સર્વે દયાળુ સજ્જન, અરે ભકતજન
ભકતીમાંજ રહો હુશીયાર, ચઢો તમે નિતીમાં દન દન—સુ
જુતો ભકિત તણો છે સાર, ઝોતો જયકાર.
રહ્યા ધૃવ, મહેલાદ સત્ય ધાર, તો આખર મલુએ કીધી'તીવહાર;
ધરો ધ્યાન નીત્ય વિશ્વનાથ, જાણીતાત;
ઝોટું કરનારાઓની તો મલુ જરૂર ઉતારશે નાદ;
કશું દુષ્ટતાથી નહીં થાય,
તે થકી તો મલુ રીથાય,
વીઠલ પુરૂષોત્તમ ગાય;
આ ગાયણો થયા પુરણુ, અરે ભકતજન—સુણો.

૮૮

બેત—કવીતા.

ભજે મલુ સૌ પુરણુ પ્રેમથી, જે થકી વૈકુંઠ વાસ મળે,
વીઠલ કહેછે ભાવ ધરો, તો લક્ષ્મીચારાશી ફરે ટળે;
અલ્પ જ્ઞાનથી મલુ સમર્થા તે, સ્તુતી શ્રોતાજન ચીત ધરજે.
શ્રોતા વકતા, દયા કરી 'સુજપર' 'દ્રષ્ટીદાય' મામી ૫૦૦

શુદ્ધિપત્ર.

ગાયન	લાઈન	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૨	૪	જુતું	સુજુતું
૩	૧	અધાર	આધાર
૪	૭	નર	નકાર
૧૩	૨૬	સવારા	સવારી
૧૮	૪	મ	નામ
૨૬	૬	જગતમાં	જગતમાં
૩૪	૩-૭	પરમે, પમમે	પરમ
૩૫	૬	સમ તુ	સમર તુ
૧૨	૩	ઉમંગ	ઉમંગે
૫૪	૨૬	માલકો	માલકોપ
૫૫	૬	મુદ્રી	મુદ્રીકા
૫૭	૯	જણુ જાટે	જણુજાટ
૮૦	૩	હાર	ઘાર

~~૧૩૪~~ **કેકાણું**—આ પુસ્તક કાર્ડ મારકીટની લોહારચાલ માં, પાણીની ટાંકીની પડોશમાં ૨૪ નંબરવાળા માળામાં એના કત્તા પાસેથી મલશે.

૨—કાલગાદવી રોડ નંબર ૫૬ એન. એમ એન્ડ કં.

આગળથી આશરો આપનારા ગ્રાહકોના નામ.

૧ આત્મારામ તલકચંદ.	૨ ઠાકોરદાસ રૂઘનાથદાસ.
૧ આત્મારામ મીઠારામ.	૧ ડુંગરશી શામજી જોશી.
૧ આત્મારામ લાલદાસ.	૧ ત્રીકમદાસ રવજી.
૧ ઉમેદરામ અંબારામ.	૧ ત્રીભોવનદાસ ખીમજી.
૧ એકનાથ અંબારામ.	૧ ત્રીભોવન રણછોડ.
૧૨૫ એ. કે. બુક બાર્નડર.	૧ ત્રીભોવન હરગોવન.
૨૫ એન. એમ. એન્ડ કું.	૧ દયારામ વીક્રમદાસ.
૧ એનજીનીયર અરદેશર.	૧ દલપતરામ કેશવરામ.
૧ અંબારામ હીરાજી.	૧ દામોદર ભીખાજી.
૧ કીજ્જાજી લાલજી.	૧ દામોદર મુરારજી.
૫ કરતુરચંદ પોમાજી.	૧ દામોદર લલુભાઇ.
૫ શા. કાનજી ગોપાળજી.	૧ દીનશાજી ધ. વેલીંગ્ટન
૧ કાવસજી જમશેદજી.	૧ દુરલભદાસ દામોદર.
૧ કાવસજી નસરવાનજી,	૧ દુરલભદાસ બાણુભાઇ.
૧ કાશીનાથ જગજીવન,	૧૨ દેવપ્રસાદ શીવપ્રસાદ ભટ.
૧ કેશવરાવ ભાઈજી.	૧ ધાર શંકર.
૧ કોલંદીયેર (પોરદુગીઝ.)	૧ નગીનદાસ દયારામ.
૧ ખુશાળદાસ રઘુનાથદાસ.	૧ નારણદાસ મોતીરામ.
૧ ગીરીજયંકર રામચંદ્ર.	૧ નારણદાસ લખમણભાઈ
૧ ગોપાળદાસ ખેચરદાસ.	ભાંવસાર.
૧ ગંગાદાસ અમીરજી પારખ	૧ નારણદાસ લખમીદાસ.
૧ છગનલાલ ખુશાલભાઇ વ	૧ પરભુદાસ ગોપાળદાસ.
સહકર.	૨ પરશોતમદાસ કરસનદાસ
૧ છીખડદાસ પરશોતમ.	મુળજી.

- ૧ બાબુલદાસ નરૌતમદાસ
 ૧ બાળાભાઇ જમનાદાસ.
 ૧ બેચરદાસ જેરામ.
 ૧ બેચરદાસ રણુછોડદાસ.
 ૧ ભગવતરાય ત્રયંબકજી.
 ૧ ભગવાનદાસ પીતાંબરદાસ
 ૧ ભગવાનદાસ બાણાભાઈ.
 ૧ ભગવાનદાસ હરજીવન.
 ૧ ભવાનસીંહ અમરચંદ
 ૧ મણીલાલ નાનાલાલ
 ૧ મયાશંકર કાળીદાસ.
 ૧ માધવદાસ વનમાળી.
 ૧ માધુજી મલ્હુજી.
 ૧ મુળચંદ ભાધચંદ.
 ૧ મીં મોતીરામ પરજીદાસ.
 ૧ મોતીરામ નારજીદાસ.
 ૧ રણુછોડદાસ કાશીરામ.
 ૧ રતનશા માણેકજી બીલી
 મોરીયા.
 ૧ રતીલાલ નાગરદાસ.
 ૧ રામજી ગોપાળજી.
 ૧ રામુભાઈ. પ્રસાદી કાકા.
 ૧ રસ્તમજી જમનજી બાટલી
 વાળા.
 ૧ રેવાશંકર જીજીભાઈ
 ૧ લખ્મીદાસ ચાંપસી.
 ૧ લખ્મીદાસ પીતાંબરદાસ.
 ૧ લખ્મીદાસ વીઠ્ઠલદાસ.
 ૧ (નાથુ) લખ્મીદાસ વીઠ્ઠલ
 દાસ.
 ૧ લક્ષ્મીરામ રણુછોડભાઈ.

- ૧ વલ્લભદાસ કલ્યાણજી.
 ૧ વીઠ્ઠલદાસ કેશવજી.
 ૧ વીઠ્ઠલદાસ વનમાળી.
 ૧ સદાશીવ અબારામ મેહેલા
 ૧ સુંદરજી દામોદર.
 ૧ સુંદરરામ દેવજી.
 ૧ હરગોવન રણુછોડ.
 ૧ હરીલાલ ત્રીભોવન.
 ૨૦ હરીલાલ ભગુભાઈ માસ્તર
 ૧ હરીશંકર ભાઈજી.
 ૧ હીરજીભાઈ માધવજી.
 ૧ પરશોતમ રતનજી.
 ૧ પાંડુરંગ વેણીરામ આરશી
 વાળા.
 ૧ પરશોતમદાસ રામજી.
 ૧ ભગવાનદાસ રઘુરામ.
 ૧ પીતાંબરદાસ દુરલભદાસ.
 ૨ પરશોતમ લીલાચંદ.
 ૧ મીં બીજલાલ.
 ૧ બાળાભાઇ જમનાદાસ.
 ૧ દેવશંકર કેશવરામ ભટ.

ભાવનગર.

- ૭૫ ગંગાધર વેણીલાલ ભટ.

સુરત.

- ૭૫ જેરાજ માણેકચંદ વાળીયા.

અમદાવાદ

